

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/162/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714203963
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ama Odalošová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6714203963.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amy Odalošovej a členiek senátu JUDr. Danice Kočičkovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci žalobcu: BL plus, s. r. o., so sídlom Prenčov 177, 969 73 Prenčov, IČO: 50798243 zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 684,30 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6C/40/2014-287 zo dňa 21. 03. 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6C/40/2014-287 zo dňa 21. 03. 2019 vo výroku I. a závislom výroku III. **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozhodol tak, že výrokom:

I. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 684,30 € spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne z uvedenej sumy od 23. 07. 2013 do zaplatenia a to všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

III. Súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 100 %, ktoré je povinný nahradiť v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o výške náhrady.

2. V odôvodnení rozhodnutia prvoinštančný súd uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 684,30 € s prísl. titulom bezdôvodného obohatenia. Žalobca uviedol, že sa jedná o spotrebiteľské zmluvy, ktoré neobsahujú viacero obligatórných náležitostí v zmysle § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, odplata za poskytnutie úverov je v prejednávacom prípade v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca uviedol, že nedošlo k platnému uzavretiu úverových zmlúv z dôvodu, že žalobca vo svojich žiadostiach o poskytnutie úverov vyplnil parametre požadovaného úverového produktu, čo je potrebné považovať za návrhy na uzavretie úverových zmlúv, následne návrhy žalovaný prijal a to tak, že do bodu 6 úverových zmlúv obsahoval parametre schválených úverov, pričom však niektoré parametre obsiahnuté v bode 6 (prijatie návrh na uzavretie zmlúv) sa odlišujú od parametrov obsiahnutých v bode 5 úverových zmlúv (návrhov na uzavretie zmlúv). Z predmetného jednoznačne vyplýva, že žalovaný neprijal návrh na uzavretie zmlúv bez výhrad a bez dodatkov, a teda jeho prijatie návrhov na uzavretie zmlúv sa považuje za nové návrhy, ktoré však žalobca nikdy neprijal a už vôbec nie písomne tak, ako to predpokladá platná právna úprava. Z toho titulu potom nedošlo k platnému uzavretiu úverových zmlúv. Žalovaný nemá

nárok na plnenie nad rámec poskytnutých finančných prostriedkov. Pokiaľ ide o Revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09. 06. 2009, resp. 05. 06. 2009, je pravdou, že poskytnutá čiastka úveru je na prvej strane uvádzaná číselne 663,88 €, avšak s odkazom na druhú stranu predmetnej revolvingovej zmluvy si poskytovateľ „zrazil“ titulom možnosti odkladu splátok sumu 107,78 € a za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 65,33 €. Reálne teda žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 490,77 €. Pokiaľ ide o úhrady, žalobca pri Revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uhradil sumu 1 346,18 €, z toho 1 121,40 € bolo započítané z Revolvingovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Bezdôvodné obohatenie potom vzniklo vo výške 855,41 €; v prípade Revolvingovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, mu bola poskytnutá žalovaným reálne suma vo výške 143,89 €, žalobca uhradil čiastku vo výške 1 094,08 €, avšak pretože suma vo výške 1 121,40 € bola započítaná zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, zo strany žalobcu došlo na Revolvingový úver/zmluvu č. XXXXXXXXXXXX k úhrade prvých šiestich splátok a zvyšné splátky boli započítané zo Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1 121,40 €; a na Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX bolo uhradených 1 094,08 €. Súhrnne zo strany žalobcu bolo uhradených celkovo 1 318,86 €, žalovaný reálne poskytol žalovanému finančnú čiastku vo výške 634,56 €, nad rámec tejto sumy sa žalovaný bezdôvodne obohatil a to vo výške rozdielu o 684,30 €. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo žalovanej sumy a to od 22. 07. 2013.

3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

4. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že:

Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX bola podpísaná žalobcom v Banskej Bystrici dňa 05. 06. 2009 a žalovaným v Bratislave dňa 09. 06. 2009. V časti 5 žiadosti sa uvádza, že dlžník požaduje od žalovaného poskytnutie úveru (úverového limitu) vo výške 663,88 €, kde v žiadosti bola splatnosť úveru dohodnutá na 36 mesiacov s dňom splatnosti úverovej splátky 10-teho dňa v mesiaci. Výška mesačnej splátky bola uvedená vo výške 37,38 €, predpokladaná RPMN za úver 68,81 %, ročná úroková sadzba úveru 68,81 %, priemerná RPMN za úver 40,61 %, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 59,50 %, ročná úroková sadzba revolvingu 67,95 %.

Po vyplnení žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, žalovaný vypracoval už vo finálnej podobe Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, kde sa však už niektoré údaje o schválenom úvere odlišovali od údajov vyplnených/obsiahnutých v časti 5 „Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v €“ uvádzaných v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere, kde RPMN úveru pri žiadosti sa uvádza 68,81 %, v údajoch v oznámení o schválení úveru sa uvádza čiastka 68,53 %, v oznámení veriteľa o schválení úveru sa pri RPMN po vykonaní revolvingu označenej ako predpokladaná výška uvádza 54,95 %, žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru uvádza výšku 59,50 %, ročná úroková sadzba revolvingu sa v žiadosti uvádza vo výške 67,95 %, avšak v oznámení veriteľa o schválení úveru sa uvádza sadzba vo výške 67,93 %, v žiadosti sa uvádza predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 59,50 %, no v oznámení veriteľa sa táto hodnota už uvádza vo výške 54,95 %. Pokiaľ ide o dátum splatnosti prvej splátky úveru a dátum splatnosti poslednej splátky úveru, táto sa v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru vôbec neuvádza, žalovaný ju oznámil len v písomnosti o schválení úveru dňa 09. 06. 2009.

5. Pokiaľ ide o Revolvingový úver/Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, žiadosť bola podpísaná žalobcom v Banskej Bystrici dňa 11. 12. 2009 a žalovaným v Bratislave dňa 14. 12. 2009. V časti 5 označenej ako „Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v €“ obsiahnutej v dotknutej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru sa uvádza poskytnutá čiastka úveru vo výške 1.493,73 €, splatnosť úveru - počet splátok 30, splatnosť každej splátky v mesiaci 14. deň, mesačná splátka vo výške 91,28 €, zmluvná odmena vo výške 1 244,77 €, predpokladaná RPMN za úver vo výške 68,83 %, ročná úroková sadzba úveru vo výške 68,83 %, priemerná RPMN za úver vo výške 48,96 %, poskytnutá čiastka revolvingu vo výške 739,39 €, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu vo výške 903,70 €, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 58,70 %, ročná úroková sadzba revolvingu vo výške 67,53 %.

V oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX sa však pri RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) uvádza 55,38 %.

V oznámení sa v spodnej časti listiny uvádza, že na základe žiadosti žalobcu o započítanie pohľadávky veriteľa v podobe nesplatených splátok pôžičky/úveru pri ďalších záväzkoch zo Zmluvy o revolvingovej

pôžičke/úvere č. XXXXXXXXXXXX s pohľadávkou žalobcu v podobe nároku na poskytnutie schválenej výšky úveru, žalovaný započítava pohľadávku veriteľa z uvedenej zmluvy vo výške 1 121,40 € (33 783,30 Sk) s pohľadávkou žalobcu voči veriteľovi na poskytnutie úveru vo výške 1.93,73 €. Po vykonanom započítaní výška pohľadávky zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX predstavuje 372,33 €.

6. Pokiaľ ide o Revolvingovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11. 12. 2009, resp. 14. 12. 2009 na prvej strane sa uvádza poskytnutá čiastka úveru vo výške 1 493,83 €, avšak tak ako to vyplýva z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi pod údajmi o schválenom úvere, sám poskytovateľ úveru/žalovaný uvádza, že na základe žiadosti žalobcu o započítanie pohľadávky veriteľa v podobe nesplatených splátok pôžičke úveru v prípade ďalších záväzkov zo zmluvy o revolvingovej pôžičke/úvere č. XXXXXXXXXXXX s pohľadávkou žalobcu v podobe nároku na poskytnutie schválenej výšky úveru žalovaný započítal pohľadávku veriteľa z uvedenej zmluvy vo výške 1.121,40 € s pohľadávkou žalobcu voči veriteľovi na poskytnutie úveru vo výške 1 493,73 €. Po vykonanom započítaní výška žalobcovej pohľadávky zo zmluvy potom predstavovala 372,33 €. Od tejto čiastky potom žalobca odpočítal sumu 147,88 € a 80,66 € v zmysle bodu 8.1. žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, kde potom rozdiel predstavoval sumu vo výške 143,79 €, ktorá bola identickou sumou, ktorú fyzicky žalobca od žalovaného reálne dostal. Zástupca žalobcu uviedol, že žalobca dostal z prvej revolvingovej zmluvy sumu vo výške 490,77 € a z druhej revolvingovej zmluvy sumu vo výške 143,79 €, teda spolu dostal sumu 634,56 €. Tieto skutočnosti žalovaná strana nerozporovala.

7. Súd prvej inštancie posudzoval zistený skutkový stav podľa § 52, § 52a, 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. k), t), § 53 ods. 5, 6 OZ., § 1 ods. 1, 2, 3, 4, § 1a ods. 1 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., § 39 ods. 1, § 37 ods. 1 OZ, zákona č. 129/2010 Z. z., podľa § 43a, § 43c, § 44 ods. 1, 2, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 OZ.

8. Okresný súd mal vykonaným dokazovaním jednoznačne za preukázané, že sporové strany uzatvárali medzi sebou dve revolvingové úverové zmluvy s charakterom spotrebiteľských zmlúv. Následne okresný súd posudzoval, či došlo k uzatvoreniu zmlúv, či sú platné.

9. V zmysle § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch musí mať zmluva o spotrebiteľskom úvere písomnú formu a musí obsahovať náležitosti uvedené v § 9 predmetného zákona. Podstatné náležitosti zmluvy musia byť výsledkom zhodného prejavu vôle oboch zmluvných strán a nemôže byť ich určenie a doplnenie ponechané na svojvôli veriteľa, bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah. Kontraktačný mechanizmus uzatvárania zmlúv upravuje OZ v § 43a nasl..

10. Návrh dojednania procesu uzatvárania zmluvy zo strany žalovaného upravený bodom 13 návrhu/žiadosti, ktorý odkazuje na zmluvné dojednania a bod 2.1, ktorým sa uzatvorenie zmluvy neprípustne odkláňa od ustanovení Občianskeho zákonníka o spôsobe uzavretia zmluvy v neprospech spotrebiteľa súd prvej inštancie posúdil ako neprijateľné, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že podľa Zmluvných dojednaní (bod 2.1) mal žalobca vopred súhlasiť s tým, aby žalovaný (veriteľ) schválil iné parametre požadovaného úveru ako uviedol žalobca v žiadosti (čo samo o sebe je odmietnutím návrhu v zmysle OZ) bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností žalobcu. V zmysle § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa a spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Okresný súd mal za to, že uvedené ujednanie nie je súladné s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka, naopak je v neprospech spotrebiteľa, nakoľko veriteľovi umožňuje v zásade doplniť akékoľvek údaje do bodu 6 žiadosti, ktoré nebudú korešpondovať s údajmi v (bode 5) návrhu /žiadosti spotrebiteľa. Pri bode 6 žiadosti/návrhu je dokonca zdôraznené ako informatívny oznam pre dlžníka (žalobcu), že údaje o schválení revolvingového úveru nemá vyplňať.

11. Podľa bodu 2.2 Zmluvných dojednaní tak mali byť konkrétne (zákonné) náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy, na ktorých sa mali zmluvné strany ako výsledok ich konsenzu a teda ich zhodného súhlasného prejavu vôle (písomne) dohodnúť, jednostranne určené žalobcom a tento ich mal následne len oznámiť žalovanému. Je absolútne neprípustné a v neprospech spotrebiteľa, aby takto malo dôjsť k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy potom, ako veriteľ doplní do zmluvy, resp. uvedie v jednostrannom

úkon (Oznámení o schválení úveru) nové alebo iné údaje, čo sa navyše nemalo považovať za porušenie povinnosti veriteľa a tieto (aj zmenené a nové doplnené údaje) mal veriteľ len oznámiť (jednostranným úkonom) druhej strane.

12. Z listinných dôkazov mal okresný súd preukázané, že v každom z oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi nie je súlad údajov o schválení úveru pri RPMN o vykonaní revolvingu - predpokladanej výške s údajmi uvádzaných v bode 5 žiadosti/návrhu o poskytnutí revolvingového úveru. V oznámeniach veriteľa o schválení úveru dlžníkovi sú dokonca uvedené iné údaje ako boli uvedené v žiadosti o návrhu napr. o dátume splatnosti prvej splátky, dátum splatnosti poslednej splátky atď.

13. Na základe uvedeného mal okresný súd za to, že nedošlo k platnému uzavretiu (obligatórne písomnej) zmluvy o spotrebiteľskom úvere (napr. rozhodnutie Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/755/2015 zo dňa 27. 01. 2016, Krajský súd v Prešove sp. zn. 19Co/197/2017 zo dňa 26. 04. 2018). Nedošlo k dohode zmluvných strán na týchto povinných náležitostiach spotrebiteľskej úverovej zmluvy.

14. Pokiaľ ide o „Dohodu o poskytovaní služieb“, okresný súd uviedol, že z dôvodu neplatnosti hlavnej zmluvy (Úverová zmluva), nemôže byť platná ani táto dohoda, nakoľko sa viaže na existenciu samotnej Úverovej zmluvy. Navyše je pre rozpor s dobrými mravmi ako aj v zmysle § 37 OZ neplatná. Touto dohodou žalobca obchádza ustanovenie OZ o najvyššej prípustnej výške odplaty (§53 ods. 6 OZ), čo priamo zakazuje § 9 ods. 7 a 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Ide o účelovo vymyslené „služby“, vnútené protistrane, ktoré navýšili splátky úveru skoro o 100 %, pričom je zrejmé, že tieto splátky sa mali platiť aj v prípade, že by reálne k poskytnutiu žiadnych „služieb“ počas trvania zmluvného vzťahu nedošlo a teda by nedošlo k reálnemu protiplneniu. Samotná výška splátky pritom zahŕňa aj výšku splátky podľa Dohody o poskytovaní služieb.

15. Okresný súd uzavrel, že v prípade Revolvingového úveru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09. 06. 2009/05. 06. 2009 reálne žalovaný žalobcovi poskytol úver vo výške 490,77 €. Pokiaľ ide o Revolvingový úver č. 8200026573 zo dňa 11. 12. 2009/14. 12. 2009, žalovaný poskytol žalobcovi reálne úver vo výške 143,79 €. S poukazom na zhora uvedené, ako aj uvádzanú právnu argumentáciu a platnú právnu úpravu mal okresný súd za to, že žalovaná suma vo výške 684,30 € je plne opodstatnená a dôvodná. Z tohto titulu okresný súd žalobe vyhovel a rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku.

16. Súd prvej inštancie zároveň priznal žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania vo výške 8,5 % zo žalovanej sumy, avšak len odo dňa 23. 07. 2013, nie odo dňa 22. 07. 2013, pretože pokiaľ mal žalovaný v zmysle výzvy žalobcu vydať mu bezdôvodné obohatenie v požadovanej výške v lehote do 22. 07. 2013, prvým dňom omeškania bol až nasledujúci deň, teda 23. 07. 2013. Z tohto dôvodu okresný súd potom v prevyšujúcej časti žalobu (1 deň) zamietol.

17. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP.

18. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný, z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods.1 písm. b), d), f) a h) CSP, navrhol rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie žalovaného odvolací súd posudzoval podľa obsahu, z ktorého vyplýva, že žalovaný podal odvolanie do výroku, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 684,30 € s príslušenstvom.

19. Odvolateľ poukázal na to, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval zákon 129/2010 Z. z., pričom došlo k zjavnému porušeniu zákazu právnej retroaktivity. Nie je zrejmé z akých dôkazov okresný súd vychádzal, keď v bode 59 odôvodnenia odkazuje súd na „Dohodu o poskytovaní služieb“ a na to, že v bode 5 zmluvy sa uvádza „mesačná splátka spolu s platnou podľa dohody o poskytovaní služieb“, keďže sa v spise žiadna dohoda o poskytnutí služieb nenachádza, žalovaný takúto zmluvu neuzavrel so žalobcom. Odvolateľ namietal aj záver súdu o tom, že konkrétne náležitosti úverovej zmluvy, na ktorých sa mali zmluvné strany ako výsledok ich konsenzu dohodnúť, boli len jednostranne určené, a teda podľa súdu nedošlo k dohode zmluvných strán o nich, a to má za následok bezúčnosť úveru. Súd podľa odvolateľa nezdôvodnil, na základe čoho považuje všetky náležitosti zmluvy za dohodnuté, takéto tvrdenie nemá oporu ani v zákone, pretože aj zo súdom citovaného ustanovenia je zrejmé, že

zmluvné strany sa nedohadujú na náležitosti ako sú adresa a označenie kontrolného orgánu, údaje o zmluvnej strane, hoci tieto údaje sú náležitosťou zmluvy.

20. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Poukázal na to, že súd prvej inštancie pravdepodobne iba chybou v písaní uviedol zákon č. 129/2010 Z. z., keď aj v predchádzajúcom rozhodnutí, ktoré bolo zrušené odvolacím súdom vzťah posudzoval podľa zákona č. 258/2001 Z. z. a týmto zákonom argumentoval aj žalobca. K námietke odvolateľa, že žiadna dohoda o poskytovaní služieb sa v súdnom spise nenachádza, a preto je záver súdu prvej inštancie nesprávny, žalobca uviedol, že takáto dohoda o poskytnutí služieb sa nachádza v bode 8 zmlúv, žalovaný si vymienil neprijateľné podmienky za služby, ktoré so žalobcom neboli vopred dojednané, takéto dojednanie treba považovať za nekalú obchodnú prax žalovaného, ako aj neprijateľnú podmienku v zmluvnom vzťahu. Predmetná dohoda o poskytnutí služieb je neplatná aj z dôvodu neplatnosti celej úverovej zmluvy, tak ako to súd prvej inštancie uviedol v odôvodnení rozhodnutia. Súd jasne uviedol v čom vidí neprípustnosť a neplatnosť predmetnej úverovej zmluvy, pričom odkázal na článok 2 bod 2.2 zmluvných dojednaní. Náležitosti neboli medzi stranami dojednané, ale tieto boli jednostranne určené žalovaným a následne len oznámené spotrebiteľovi, pričom si žalovaný zároveň v predmetných zmluvných dojednaniach vymienil, že tento postup sa nepovažuje za porušenie povinnosti veriteľa, čím priamo porušil nie len ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch, ale aj ustanovenia lex generalis - Občianskeho zákonníka, najmä ustanovení na ochranu spotrebiteľa a ustanovení upravujúcich kontraktačný mechanizmus v zmysle § 43a a nals. OZ. Rozhodnutie súdu je dostatočne odôvodnené. Poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax.

21. Odvolateľ sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

22. V priebehu konania uznesením sp. zn. 6C/40/2014-347 zo dňa 26.06.2019 došlo k pripusteniu zmeny strany sporu na strane žalobcu, tak, že namiesto pôvodného žalobcu do konania vstúpila spoločnosť BL PLUS, s.r.o. IČO 50 798 243.

23. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu podľa § 379, 380 CSP, bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne.

24. Podľa § 387 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

25. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami odvolateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

26. Odvolací súd v konaní súdu prvej inštancie nezistil vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok.

27. Odvolanie žalovaného nepoukazuje na žiadne také dôvody, ktoré by podmieňovali zmenu rozhodnutia.

28. Odvolací súd v súlade s § 382 CSP, oznámil stranám sporu, že zistený skutkový stav bude posudzovať aj podľa § 25 zákona č. 129/2010 Z.z., keďže zmluvné vzťahy, ktoré sú predmetom sporu boli uzatvárané pred dátumom 11. júnom 2010, súd bude daný zistený skutkový stav posudzovať aj podľa zákona o spotrebiteľských úveroch účinným v čase uzatvorenia zmlúv, tj. podľa zákon č. 258/2001 Z.z. (§ 2, 3, 4) a skutkový stav bude posudzovať aj podľa ustanovení § 451, § 456 zák. č. 40/1964 Zb.

29. Z obsahu žaloby je zrejmé, že právny predchodca žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 684,30 Eur s prísl. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že pôvodný žalobca so žalovaným mali uzatvoriť dve zmluvy, a to na základe Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorá bola podpísaná pôvodným žalobcom v Banskej Bystrici dňa 05. 06. 2009 a žalovaným v Bratislave dňa 09. 06. 2009 a Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorá bola podpísaná pôvodným žalobcom v Banskej Bystrici dňa 05. 06. 2009 a žalovaným v Bratislave dňa 09. 06. 2009.

30. Súd prvej inštancie správne posudzoval uvedené vzťahy ako spotrebiteľské, keďže podľa 52 ods. 1, 2, 3 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalovaný v danom vzťahu konal ako dodávateľ pri plnení a uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti pôvodný žalobca ako spotrebiteľ.

31. Je tiež nesporné, že na základe zmlúv mali byť pôvodnému žalobcovi poskytnuté finančné prostriedky na základe zmlúv o úvere, preto je potrebné posudzovať vzťah okrem ustanovení občianskeho zákonníka aj zákonom *lex specialis*. V súčasnosti účinný zákon o spotrebiteľských úveroch t.j. zákon č. 129/2010 Z.z. , ktorým bol nahradený pôvodný zákon č. 258/2001 Z.z. v § 25, upravuje, že právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Uvedené zmluvné vzťahy boli uzatvárané pred dátumom 11. júnom 2010 je preto potrebné posudzovať daný skutkový stav podľa zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzatvorenia zmlúv, t.j. podľa zákon č. 258/2001 Z.z. Námitka žalovaného, že súd prvej inštancie posudzoval vec podľa nesprávneho ustanovenia zákona je dôvodná.

32. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd posudzoval zistený skutkový stav súdom prvej inštancie podľa zákon č. 258/2001 Z.z.

33. Podľa zákona č. 258/2001 Z.z. § 2, 3 účinného v čase uzatvárania zmlúv na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

34. Zákona č. 258/2001 Z.z. účinný v čase uzatvárania zmlúv upravoval v § 4, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná (§ 4 ods. 1), zákon v § 4 ods. 2 upravoval okrem všeobecných náležitostí aj náležitosti presne určené zákonom. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe: poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

35. Nesprávne posudzovanie skutkového stavu podľa zákona č. 129/2010 Z.z. súdom prvej inštancie, však nemalo vplyv na správnosť posudzovania veci súdom prvej inštancie podľa zákona č. 40/1964 Zb (OZ), ktorý je v tomto prípade zákonom *lex generalis*, k zákonu č. 258/2001 Z.z.. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zistený skutkový stav posudzoval v súlade s § 43a, 43c, 44 ods. 1, 2 OZ, t.j. zákona *lex generalis* a dospel k správne mu záveru, že nedošlo k platnému uzatvoreniu zmlúv o spotrebiteľskom úvere.

36. Okresný súd zistil, že:

Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX bola podpísaná žalobcom v Banskej Bystrici dňa 05. 06. 2009 a žalovaným v Bratislave dňa 09. 06. 2009. V časti 5 žiadosti sa uvádza, že dlžník požaduje od žalovaného poskytnutie úveru (úverového limitu) vo výške 663,88 €, kde v žiadosti bola splatnosť úveru dohodnutá na 36 mesiacov s dňom splatnosti úverovej splátky v mesiaci na 10-teho dňa. Výška mesačnej splátky bola uvedená vo výške 37,38 €, predpokladaná RPMN za úver 68,81 %, ročná úroková sadzba úveru 68,81 %, priemerná RPMN za úver 40,61 %, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 59,50 %, ročná úroková sadzba revolvingu 67,95 %.

Po vyplnení žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, žalovaný vypracoval už vo finálnej podobe Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, kde

sa však už niektoré údaje o schválenom úvere odlišovali od údajov vyplnených/obsiahnutých v časti 5 „Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v €“ uvádzaných v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere, kde RPMN úveru pri žiadosti sa uvádza 68,81 %, v oznámení o schválení úveru sa uvádza 68,53 %, v oznámení veriteľa o schválení úveru sa pri RPMN po vykonaní revolvingu označenej ako predpokladaná výška uvádza 54,95 %, pričom v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru sa uvádza výšku 59,50 %, ročná úroková sadzba revolvingu sa v žiadosti uvádza vo výške 67,95 %, avšak v oznámení veriteľa o schválení úveru sa uvádza sadzba vo výške 67,93 %, v žiadosti sa uvádza predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 59,50 %, no v oznámení veriteľa sa táto hodnota už uvádza vo výške 54,95 %. Pokiaľ ide o dátum splatnosti prvej splátky úveru a dátum splatnosti poslednej splátky úveru, táto sa v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru vôbec neuvádza, žalovaný ju oznámil len v písomnosti o schválenie úveru dňa 09. 06. 2009.

37. Pokiaľ ide o Revolvingový úver/Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, v tomto prípade žiadosť bola podpísaná žalobcom v Banskej Bystrici dňa 11. 12. 2009 a žalovaným v Bratislave dňa 14. 12. 2009. V časti 5 označenej ako „Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v €“ obsiahnutej v dotknutej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru sa uvádza poskytnutá čiastka úveru vo výške 1.493,73 €, splatnosť úveru - počet splátok 30, splatnosť každej splátky v mesiaci 14. deň, mesačná splátka vo výške 91,28 €, zmluvná odmena vo výške 1 244,77 €, predpokladaná RPMN za úver vo výške 68,83 %, ročná úroková sadzba úveru vo výške 68,83 %, priemerná RPMN za úver vo výške 48,96 %, poskytnutá čiastka revolvingu vo výške 739,39 €, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu vo výške 903,70 €, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu vo výške 58,70 %, ročná úroková sadzba revolvingu vo výške 67,53 %.

V oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX sa však pri RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) uvádza 55,38 % napriek tomu, že v žiadosti je uvádzaná predpokladaná RPMN za úver vo výške 68,83 %.

38. Okresný súd zistil, že návrhy na uzatvorenie zmlúv, neboli prijaté žalovaným bez zmien. Súd správne uviedol, že náležitosti zmluvy musia byť výsledkom zhodného prejavu vôle oboch zmluvných strán a nemôže byť ich určenie a doplnenie ponechané na svojvoľi veriteľa, bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah, nedošlo teda k uzavretiu zmlúv.

39. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že pôvodný žalobca navrhol žalovanému uzavretie zmlúv podľa údajov uvedených v bode 5 žiadosti o poskytnutie revolvingových úverov, resp. zmlúv o revolvingovom úvere, teda bod 5 obsahuje návrh pôvodného žalobcu na podmienky, za ktorých je ochotný uzavrieť úverovú zmluvu. Žalovaný neakceptoval tento návrh na uzavretie úverovej zmluvy vo všetkých častiach tak, ako mu bol predložený. Žalovaný v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, aj v bode 6 uviedol iné údaje. Žalovaný v odvolaní nenamietal, takto zistený skutkový stav súdom prvej inštancie.

40. Keďže z textu bodu 6 - “údaje o schválenom revolvingovom úvere“ a oznámení veriteľa o schválení úveru, teda úkonov, ktoré mali byť akceptáciou návrhu pôvodného žalobcu na uzatvorenie zmlúv vyplýva, že tento obsahuje doplnky a zmeny oproti návrhu, ktorý predložil pôvodný žalobca žalovanému, k uzavretiu zmlúv o revolvingovom úvere nedošlo. Žalovaný návrh, ktorý predložil pôvodný žalobca pozmenil v niektorých častiach, teda predložil nový návrh zmluvy k prijatiu, ktorého pôvodným žalovaným nedošlo. V súlade s § 44 ods. 2 OZ prijatie návrhu, ktorý obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. V tomto štádiu (procesu uzatvárania zmluvy), treba prijatie návrhu so zmenami považovať za nový návrh aj vtedy, ak sa tieto zmeny netýkajú podstatných náležitostí navrhovanej zmluvy. Nie je totiž možné v danom štádiu kontraktačného vzťahu ustáliť, ktorá zo zmeňujúcich skutočností je pre zmluvnú stranu natoľko významná, že by bez tejto zmeny zmluvu neuzavrela (pre úplnosť odvolací súd udáva, že druhá veta odstavcu 2 § 44 OZ vo svojej podstate je len výkladovým pravidlom pre prípad, že akceptácia návrhu vo vzťahu k návrhu nevykazuje obsahové zmeny, ale iba obsah návrhu inak pojmovo označuje, čo v tomto prípade nebolo). Nie je ani podstatné, či v konečnom dôsledku, by išlo o dojednanie platné, resp. neplatné. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka konštatuje, že pôvodnému žalobcovi bol predstretý nový návrh na uzavretie zmlúv o poskytnutí revolvingového úveru. Žalovaný netvrdil, že by pôvodným žalobcom došlo k prijatiu tohto

nového návrhu. Ak žalovaný mal v úmysle poskytnúť pôvodnému žalobcovi úver na základe podmienok iných ako boli uvedené v žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, nič mu nebránilo, aby svoj nový návrh (už obsahujúci zmeny) na uzavretie zmluvy predostrel za účelom vyjadrenia súhlasu pôvodného žalobcu.

41. Súd prvej inštancie tiež správne v súvislosti s úpravou mechanizmu uzatvárania zmlúv v zákone poukázal na neprijateľnosť Zmluvných dojednaní bod 2.1, na ktorý všeobecne odkazuje bod 13 návrhu/žiadosti, ktoré sa neprípustne odkláňa od ustanovení Občianskeho zákonníka o spôsobe uzavretia zmluvy v neprospech spotrebiteľa. Podľa zmluvného dojednania (bod 2.1) mal pôvodný žalobca vopred súhlasiť s tým, aby žalovaný (veriteľ) schválil iné parametre požadovaného úveru ako uviedol pôvodný žalobca v žiadosti (čo samo o sebe je odmietnutím návrhu v zmysle OZ). Podľa čl. 2, bod 2.2 Zmluvných dojednaní tak mohli byť konkrétne (zákonné) náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy, na ktorých sa mali zmluvné strany ako výsledok ich konsenzu a teda ich zhodného súhlasného prejavu vôle (písomne) dohodnúť, len jednostranne určené žalovaným a tento ich mal následne len oznámiť žalobcovi. Je absolútne neprípustné a v neprospech spotrebiteľa, aby takto malo dôjsť k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy potom, ako žalovaný doplní do zmluvy, resp. uvedie v jednostrannom úkone (Oznámení o schválení úveru) nové alebo iné údaje.

42. Vzhľadom na vyššie uvedené nedošlo k uzatvoreniu zmluvy medzi pôvodným žalobcom a žalovaným.

43. V konaní súdu prvej inštancie bolo nesporne zistené, že žalovaný pôvodnému žalobcovi poskytol finančné prostriedky vo výške 634,56 Eur a zo strany pôvodného žalobcu bolo žalovanému uhradená suma celkovo 1318,86 Eur. Žalovaný uvedené v odvolaní ani nerozporoval.

44. Podľa 451 OZ majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu je bezdôvodným obohatením. Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. V súlade s § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

45. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovanému vzniklo bezdôvodné obohatenie proti pôvodnému žalobcovi vo výške 684,30 Eur (1318,86 - 634,56), ktoré v súlade s § 456 OZ musí vydať právnomu nástupcovi pôvodného žalobcu. Žalovaný bezdôvodné obohatenie nevydal na výzvu v lehote do 22.07.2013, a preto súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalobcovi priznal aj zákonný úrok z omeškania vo výške 8,5 % zo žalovanej sumy odo dňa 23. 07. 2013. Odvolací súd preto rozsudok v tejto časti (výrok I.), z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil a aj v závislom výroku III. o náhrade trov konania, keď súd prvej inštancie rozhodol podľa správneho ustanovenia zákona a toto správne vzhľadom na úspech žalobcu vo veci aplikoval.

46. Pre úplnosť k námietke žalovaného v odvolaní, že nie je zrejmé z akých dôkazov okresný súd vychádzal, keď v bode 59 odôvodnenia odkazuje okresný súd na „Dohodu o poskytovaní služieb“, a na to, že v bode 5 zmluvy sa uvádza „mesačná splátka spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb“, nakoľko sa v spise žiadna dohoda o poskytnutí služieb nenachádza, žalovaný takúto zmluvu neuzavrel so žalobcom, odvolací súd udáva, že uvedená námietka nemá vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia, keďže súd dospel k záveru, že nedošlo k uzatvoreniu zmluvy (naviac „Dohoda o poskytovaní služieb“ je uvedená v oboch návrhoch - žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, a to v bode 8, tiež je uvedené, že sa odplata za tieto služby započítava do výšky úveru).

47. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, preto mu vzniklo proti žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. V súlade s § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie.

48. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).